

КОГАТО ДОЙДЕ БОГ

Дейвид Уилкерсън

29 Декември 2008

Убеден съм, че както никога досега Господ се опитва да достигне хората Си.

Според предсказаното от Библията, дяволът е слязъл на земята страшно разгневен, знаейки, че времето му е кратко. В момента Божия народ се нуждае от огромно изливане на Святия Дух, свръхестествено докосване, по-голямо дори от онова на Петдесетница.

Помислете: последователите на Исус на Петдесетница не трябваше да се страхуват от ядрените оръжия. Не се бяха сблъскали с гей браковете. Не трепереха заради предстоящото сиване на световната икономика. Толкова е просто и ясно - нуждаем се от силата на Святия Дух, за да се изправим пред тези последни дни.

Всъщност, викът от днешния ден се чу и в дните на Исая: „О, да би раздрал Ти небето, да би слязъл, да биха се стопили от присъствието Ти планините — както огън гори храстите и огън прави водата да клокочи — за да стане Името Ти познато на противниците Ти и да потреперят народите от присъствието Ти... Защото от древността не се е чуло, до уши не е стигало, око не е видяло друг бог освен Теб, който да направи нещо за онзи, който Го чака” (Исая 64:1, 2-4).

Откъде дойде този вик? От устата на пророк, който скърбеше поради летаргията на Божия народ, човек, който ясно знаеше от какво се нуждаят те – свръхестествено видение от Господ. Исая казваше: „Господи, не можем да продължаваме като досега – със същата мъртва религиозна програма. Нуждаем се от докосването Ти както никога досега.”

Пророческите послания на Исая се чува в цялата страна. Това беше време на големи религиозни събрания, хорове и оркестри, както и народ, който пълнеше синагогите. Хората знаеха добре Писанията и спазваха целия църковен ред. Но въпреки всички тези дейности – поученията, зрелищността и добрите дела – атмосферата в синагогите беше мъртва. Вършенето на Божиите дела беше станало скучно за хората поради една причина – присъствието Му не беше в техните ритуали.

Пророк Михей говори от името на Бог: „Народе Мой, какво ти сторих и с какво те обидих? Свидетелствай против Мен!” (Михей 6:3). Господ подтикваше църквата Си: „Кажете Ми, какво направих, че ви отегчих? Предизвиквам ви да свидетелствате какво направих, че ви докарах летаргия.”

Когато Исая видя безжизнената църква, бе принуден да каже: „И няма никой, който да призовава Името Ти, да се пробуди, за да се хване за Теб... Твоите свети градове станаха пустиня, Сион е пустиня, Ерусалим запусът“ (Исая 64:7,10). Исая казваше: „Господи, благословил си ни с добри учители, музика и програми. Но нямаме присъствието Ти, огъня и силата на Святия Ти Дух. Не виждам някой да Те призовава. Господи, разкъсай небето, ела и ни докосни.“

Възлюбени, това е картината на Христовата църква днес. Благословени сме с повече условия за евангелизиране от всяко поколение досега. Имаме повече от всякога медийно пространство за Евангелието – книги, уеб сайтове, телевизионни и радио предавания. Днес служителите и събранията са по-образовани от когато и да било преди. Разполагаме с повече познание за Библията, човечеството и за нас самите от всякога в историята.

Но, в която и да е нация, християните могат да отидат във вярваща в Библията църква и да си тръгнат оттам без да са преживели присъствието на Исус. Все още е рядкост да излезеш от служба и да кажеш: „Бях съживен поради това, че дойдох в Божия дом.“ С две думи – много малка част от силата на Святия Дух оперира в повечето църкви. Според мен на нас ни липсва вика на Исая: „Господи, открий ни се. Докосни хората Си още веднъж.“

Няколко века по-късно се чу същия вик сред друг остатък.

Същото нещо извикаха 120 вярващи, които се бяха събрали в стая под наем в Ерусалим. Времето приличаше много на онова на Исая – период на голямо спазване на религиозните обичаи и тълпи, които идваха в храма от цял Израел. Имаше голяма зрелищност, а синагогата гъмжеше от религиозни хора. Но събранията бяха безжизнени. Хората вършеха нещата отгоре отгоре, едва спазвайки ритуалите.

Може би се чудиш: „Възможно ли е? Това беше поколението, което чу огнените проповеди на Йоан Кръстител и видя Исус – Бог в плът, Който ходеше сред тях и вършеше чудеса.“ Въпреки това те бяха безжизнени, сухи, празни.

Самият Исус беше плакал за онези много религиозни хора. Той извика: „Имате вид на благочестие и вършите благотворителни дела, но отвътре сте мъртви. Наслаждавате се в ритуалите си, но в сърцата ви няма никакъв живот.“ Те не се трогнаха от чудесата и знаменията, които извърши Исус. Не се впечатлиха, когато Той изгони демони, освобождавайки хора, които в продължение на години бяха страдали от демонично робство. Накрая Го отхвърлиха и обърнаха гръб на Божието предложение за благодат.

Но Бог никога не се отказа от хората Си. Исус пророкува на 120-те Си ученика: „Ще излея Духа Си на всяка плът.“ За да ги подготви за това, Той каза: „Отидете в Ерусалим и чакайте там, докато дойда.“

Посланието на Христос към последователите Му беше следното: „Когато се съберете заедно, ще слезе огън върху цялото събрание и сърцата ви ще се разтопят. Свръхестествената Ми сила ще премахне всички планини сред съседите, другите евреи и във всички народи.

Планини от закоравялост и неверие ще изчезнат, а хиляди хора ще се спасят в един час. Самото споменаване на името Ми ще осъди и убеди множествата.”

Когато 120-те ученика се бяха събрали в Горницата, те не чакаха просто някаква дата от календара. Библията казва: „Те всички бяха на едно място” (Деяния 2:1). Това означава, че се бяха събрали като едно тяло с една цел – надеждата да видят изпълнено обещанието на Исус. Викът им беше същия като онзи от времето на Исая: „Господи, разкъсай небето и слез. Нека планините от съпротива – човешка и демонична – се разтопят в присъствието Ти, така че да се спасят изгубените.”

Знаем какво се случи – дойде Святия Дух, видим огън се появи върху главите на учениците. Това свято изливане на Духа ги изкара по улиците на Ерусалим, където хиляди безжизнени религиозни хора видяха и чуха онова, което се случи. Духът веднага падна върху онази тълпа, разтопявайки всяка планина от съпротива. Петър се изправи да проповядва и изведнъж онези, които бяха отхвърлили Исус – масите, които бяха закоравили сърцата си – се разтопиха при споменаването на името на Христос. И 3000 души извикаха, за да бъдат спасени.

Помислете какво правеше Бог в онзи момент. Навсякъде по света имаше войни, бунтове, империи завладяваха нациите, беше време на голяма тъмнина. Милиони хора бяха заети с търговия, търговски кораби и кервани прекосяваха земята. Но Божият интерес и фокус бяха върху 120 смирени, молещи се светии, събрани в малка стая под наем. За какво говори това? Просто казано – когато Бог запали кибритена клечка, трябва да има какво да възпламени. Когато Духът Му слезе върху онези светии на Петдесетница, мъждукащия пламък се превърна в пожар, който скоро покри цялата земя.

Още веднъж същият вик се издига по целия свят и днес.

Нашият Господ има свят остатък във всяка нация и в този момент Той подготвя хора, които са решили да се държат за Него. В малки църкви и събрания из целия свят – Китай, Индия, Европа, Африка, Северна и Южна Америка – се надига вик, който става все по-интензивен: „О, Господи, разкъсай небето и слез. Изпрати Святия Си Дух. Разтопи всяка плът и демонстрирай присъствието Си.”

Те знаят, че думите на Исус към учениците Му се отнасят за всички: „Духът Ми ще промени всичко в миг на око. Всички планини от твърдост и неверие ще се разтопят и всички, които са се изправяли срещу вас ще дойдат в църквите.” Когато това се случи, няма да има реклама за събитието, няма да има телевизионни камери, изтъкнати евангелизатори, организатори, които да провеждат „съживление”. Вместо това ще има само отчаяни, гладни хора, очакващи Господ да открие Себе Си в славата и спасителната Си сила.

Божиите хора знаят, че Той е единствения сигурен източник в тези трудни времена и светът скоро ще го разбере. Докато икономиката на света потъва все повече, докато Иран и Русия стават все по-опасни и се случват бедствия по целия свят, хората ще спрат да толерират посланието на задоволството. Те ще искат да знаят истината за Бог в този свят, който излиза от контрол.

А обещанието, което Бог даде на Исаия се отнася също и за нас: „Защото от древността не се е чуло, до уши не е стигало, око не е видяло друг бог освен Теб, който да направи нещо за онзи, който Го чака” (Исаия 64:4). Бог ще направи нови, нечувани досега неща, които дори Неговия народ няма да може да възприеме. И Павел казва, че ние ще ги преживеем: „Но на нас Бог откри това чрез Духа” (1 Коринтяни 2:10).

Кой ще получи обещаното изливане? „Онези, които Го чакат”. Думата „чака” тук означава „свързани, събрани заедно”. В този случай Божиите хора са събрани и свързани заедно с една цел – Той да слезе с присъствието Си и да разтопи всички сърца.

Вече има доказателства, че Бог разкъсва небето и слиза чрез Духа Си. В допълнение към нарастващия глад, който виждам в Божието тяло, тук представям и други доказателства:

1. Съществува прилив на радост, въпреки че положението става все по-мрачно. Това е едно от най-сигурните доказателства, че Светият Дух е започнал да се движи свръхестествено. Дух на радост блика от Божия народ и те Го хвалят победоносно в тези мрачни времена: „Ти посрещаш онзи, който се радва да върши правда” (Исаия 64:5).

Тази радост ще бъде източник на сила в идните дни. Служението ни получава информация от целия свят, която описва как църквата изпитва свръхестествена радост във възможно най-лоши времена. И това се случва сред обикновени християни, които са се молили Бог да ги докосне. Планините им от страх се разтапят като восък и в момента те викат от радост.

2. Когато като дъждовна буря Светият Дух дойде, Той ще събуди Христовата невеста с вик. Какъв ще бъде той? „Ето, младоженецът (идва)! Излизайте да го посрещнете!” (Матей 25:6)

За съжаление, посланието за Второто пришествие на Христос е почти изчезнало от амвоните днес. Сегашното поколение пастори, евангелизатори и писатели рядко споменават скорошното завръщане на Исус. Дори и в интернет, където безброй форуми са пълни с разговор за църквата, няма и помен за завръщането на Христос. Въпреки това Йоан казва, че вика на църквата в последните дни ще бъде: „И Духът, и невестата казват: Ела! И който чуе, нека каже: Ела! И който е жаден, нека дойде! И който иска, нека вземе даром от водата на живота!” (Откровение 22:17)

Кажете ми, къде са гласовете, които викат: „Ела, Господи Исусе”? Христос предупреди църквата Си: „Затова бдете, защото не знаете в кой ден ще дойде вашият Господ” (Матей 24:42). „Неговата жена (невеста) се е приготвила” (Откровение 19:7). Къде е църквата, която внимава, очаква и копнее за Исус?

Христос имаше силни думи към онези, които щяха да се подиграват на завръщането Му: „Но ако онзи зъл слуга каже в сърцето си: Господарят ми се бави; и започне да... яде и пие с пияниците, господарят на онзи слуга ще дойде в ден, в който той не го очаква, и в час, който той не знае” (Матей 24:48-50).

Питам те – имало ли е някога време, когато човечеството е било толкова обладано от алчност? Партито свърши, икономиката на целия свят се клати, въпреки това цели множества, включително и много хора в църквата го отричат. В този момент Святия Дух се излива, за да събуди дремещата църква да се приготви за идването Му: „Този свят не е вашия дом. Събудете се вече. Пригответе се да посрещнете Младоженеца!”

Никоя сила в ада или на земята не може да попречи на движението на Святия Дух, когато Той дойде.

Знам, че Библията казва, че дяволът е слязъл в тези последни времена много разгневен. Но не мога да приема, че Бог ще остави Сатана и армията му свободно да нападат църквата без Святия Дух да се прояви с по-голяма сила.

Знам, че Библията казва, че злите хора ще станат още по-зли, и че ще има голямо отпадане. Знам, че казва, че любовта на мнозина ще охладнее и вярата на мнозина ще се съкруши. Знам, че казва, че ще излязат лъжепророци, които ще измамат мнозина и хората ще обичат удоволствията повече отколкото Бог. Знам, че казва, че дори Божиите избрани ще бъдат силно изкушавани. Знам също, и че много църкви ще станат хладки с приближаването на идването на Христос.

Но, възлюбени, никое от тези неща не може да попречи на работата на Святия Дух. Нищо не може да заглуши вика на победа, който Той носи. Нищо не е в състояние да удържи огромната, надигаща се вълна от победоносна хвала, която предстои. Нищо не е в състояние да угаси огъня Му или да попречи на дъжда Му да вали.

Скъпи светии, казвам ви: пригответе се хората на работното ви място да дойдат при вас и да ви попитат: „Знам, че си християнин. Толкова се притеснявам от онова, което се случва в живота ми. Моля те, кажи ми в какво вярваш.” Казвам на всеки смирен пастор на малка църква и на всеки лидер на незначителна молитвена група: Където и да сте призвани, Святия Дух иска да дойде сред вас, да ви докосне и да ви съживи. Ще го повярвате ли?

Единственото нещо, към което трябваше да се придържат онези 120 ученика в Горницата беше обещанието на Исус, че ще дойде. И Той дойде – с невиджана в историята сила. Така е и днес – всичко, което трябва да правим е да се държим за Господното обещание към всички, които щяха да Го последват: „Завещавам ви царство” (Лука 22:29).

В този момент Господ чува вика на народа Си по целия свят и излива Святия Си Дух със собствения Му вик: „Ела, Господи Исусе” (Откровение 22:20). Нека това бъде и нашия вик, когато Духа слезе и изпълни сърцата ни: „Ето, Исус идва. Да излезем да Го посрещнем!”

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2008 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[When God Comes Down](#) / [Когато дойде Бог](#)